

Speculum Privilegiorum Regularium In Communione

Pedro <de los Angeles>

Coloniae Agrippinae, 1681

Punctum IV. Qualiter revocanda sunt privilegia, ut dictum effectum
sortiatur revocatis?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

num. 17. Diana part. 4. tract. 3. resol.
51. Bruno tract. 1. c. 6. propos. 5.

Quis sit
ille Su-
perior,
qui po-
test pri-
vilegia
revocare

37. Sed in fine puncti hujus ro-
gabis, quis sit ille Superior, qui potest
privilegium, gratiam, vel dispensa-
tionem concessam revocare, casu
quo revocabilia sint: § Responde-
tur juxta à nobis dicta tom. 3. tract. 11.
cap. 6. num. 97. dum ageremus de
legum dispensatione, quod Superior,
qui concessit dispensationem, aut
privilegium, & validè, & licetè potest
ex justa causa illud revocare. Tum:
quia ex ejus mera voluntate depen-
det. Tum: quia sub hac tacita con-
ditione Privilegia censentur conce-
ssa, nisi revocavero, quandiu non revoca-
vero: atque idem est de Successore in
sua Dignitate. Potest ergo qui con-
cessit, revocare privilegium, etiam
sine causa valide: quia ex ejus volun-
tate fieri, & conservari dependet;
sed illicite, quia esset quedam levitas,
& animi inconstans, ut in conclu-
sione prima hujus puncti diceba-
mus; sed solum esset veniale, si abs-
que scandalo, aliove damno id effi-
ceret, ut loco citato, ex Tapia, & Bo-
nacini probavimus. Inferior autem
dispensationem aut privilegium à
Superiore concessum nequit revo-
care, quia non potest ejus actus in-
fringere: at Superior potest privile-
gium aut dispensationem expedire
ab inferiori, in lege Superioris, etiam
contra legem ipsius inferioris revo-
care: quia inferior potest, est Su-
periori subordinata, ut eam corrigeret,
suspendere, ac revocare valeat; sed
illicite hoc fieret sine causa: quia est
contra debitum ordinem, & hono-

rem, ac decorum inferioris Praelati,
illius acta sine causa infringere, &
cum damno illorum, quibus ratio-
nabiliter erat dispensatio concessa:
& sic erit peccatum grave, vel leve
juxta gravitatem damni inde sequi-
ti, ut ibidem diximus. § At cum infe-
rior, privilegium, vel dispensationem
ex commissione Superioris concedit
contra legem, vel praeter legem ip-
sius Superioris; ingle inferior potest il-
lam & licetè, & validè cum causa re-
vocare: at sine illa nec licetè, nec va-
lidè potest. Potest quidem cum illa,
quia facultati concedendi privile-
gium, vel dispensationem, annexa est
facultas revocandi: ergo sicut infe-
rior ex commissione Superioris in
eius lege dispensans, validè, & licetè
dispensat, cum causa, & sine illa nec
licetè, nec validè; sic quando revocat
privilegium concessum, aut dispen-
sationem. Sic nos loc. citat. num. 99.
cum Tapia, Suarez, Bonac. Sanchez,
Salas, & Martinez, adde Basilium,
lib. 8. de mair. c. 19. n. 15. Palau in tom. 1.
tract. 3. diff. 4. punct. 2. l. §. 3. num. 3.

PUNCTUM IV.

*Qualiter revocanda sunt privilegia,
ut dictum est: cum forsan
revocatis?*

38. **D**Uplex assignatur ab Au- Revoca-
thoribus revocatio: Alia tio ex-
pressa, illa nimis, quæ fit verbis presla &
expressis, revocamus, annulamus, & tacita
similibus. Quæ potest esse vel spe- expli-
cialis, cantur.

cialis, vel generalis. Specialis dicitur, quando per eam revocatur aliquod privilegium speciale in particulari. Generalis cum non specificatur aliquod privilegium, quod revoceatur; sed in genere, & in communi dicuntur revocari omnia privilegia, & indulcta in contrarium: ut quando ponitur clausula: *Non obstantibus quibuscumque privilegiis.* Alia tacita, ut quando Princeps facit aliquid, ordinat, seu concedit, quod non potest subsistere, seu habere effectum intentum, nisi revocetur privilegium in contrarium. Ut expresse revocari privilegium possit, sufficit clausula generalis: *revocamus, nullamus, hoc si sit non obstantibus, &c.* (nisi in casibus infra assignandis) quia haec clausula est de se sufficiens, quilibet privilegia revocare, nisi ob speciales rationes exigatur amplius. Palaus *disp. 4. punct. 2. 1. §. 4. num. 2.* Basil. *lib. 8. cap. 19. num. 6.* Suarez *lib. 8. de legib. cap. 38. n. 3.* Lezana *tom. 2. verb. privileg. num. 21.* Bonac. *disp. 1. q. 3. punct. 8. n. 11.* Salas *disp. 17. sect. 14. n. 71. 73.*

& 79.

Quæ pri
vilegia
non re-
voca-
tur per
clausulas
commu-
nes.
39. Excipiuntur ab hac regula, Primo privilegia Regularium, propter dicta nu. 36. § Secundo privilegia per modum contractus vel one- rosi, vel remunerati ex justitia, quæ clausulas revocata non censemur per quamcumque clausulam generalem, nisi in ea, privilegia etiam per modum con tractus concessa, specificentur: quia cum sint ex se irrevocabilia, nisi ob publicam causam, & facta compensatione debita, revocari minime

praesumuntur, nisi exprimantur. Basilius *verb. privileg. 3. num. 3.* Suarez *cap. 38. n. 11.* Palaus *num. 4.* Garcia *tractatu 8. diff. 1. dub. 6. num. 5.* N. Pr. Petrus ab Angelis *disput. 4. sect. 2. num. 33.* Basil. *num. 16.* Bonac. *n. 11.* Salas *disp. 17. sect. 14. num. 71.*

40. Tertio, excipiuntur privilegia inserta in Corpore Iuris: quia hæc sunt verè leges, & Canones. Unde nisi dicatur in revo-

catio-

Zz 2 catio-

communes non privlegiis, Constitutionibus, aut Legibus revocantur in contrarium, &c. non censentur revocata.

Et quia creditur Principem nosse Jus Commune, & sic si illud vellet revocare, expresse illius mentionem faceret. Sic communiter Doctores, cum Glossa authenticā quia in Provincia, Cod. ubi de criminis agi oportet, verbo omni privilegio, Salas numero 73. Basil. num. 10. Suarez numero 1. Palaus num. 5. Pellizzar. tract. 8. cap. 1. sect. 5. num. 98. Bassæus num. 3. Lezana num. 21. Bordon. resol. 52. num. 129. Rodriguez tom. 1. q. 9. quest. 59. artic. 2. § Exciipiuntur quoque vivæ vocis Oracula, quæ per revocationem generalem privilegiorum, non intelliguntur revocata, nisi de illis mentio fiat; quia licet gratia oretenus solummodo factæ sunt privilegia; tamen in communi, & propria significative illius vocis privilegia non veniunt intelligenda Oracula, nisi ad datur oretenus concessa; quandoquidem in acceptione communi, sub nomine privilegij, solum privilegia scripta denotantur: & cum in odiosis restrictio sit facienda, sicut in favorabilibus ampliatio; sub revocatione generali privilegiorum non sunt intelligenda Oracula. Pellizzar. sect. 1. questione 19. Lezana tomo 1. capite 3. numero 21. Donatus tractat. 15. questione 3. Bordon. de Oracul. resolutione 31. questione 1. numero 1. Peyrin. tomo 1. de privileg. ad constitut. 4. Julij III. §. 3. n. 26. in fine. Henriquez lib. 7. de indulg. cap. 24. numero 8. Hieronym. Rodriguez in compend. resol. 117. n. 1. & sequentibus.

41. Denique excipiuntur privilegia à Concilio aliquo Generali concessa, quæ non intelliguntur revocata per quascumque clausulas revocatorias, nisi de illis expressa mentio fiat, etiam si tales clausulae sint revocatoriae quarumcumque legum, aut Canonum: quia privilegia concessa à Concilio Generali, in quo tot viri gravissimi, & Doctissimi concurrunt, mature, & cum magna deliberatione conceduntur: & ob ejus Authoritatem censentur habere clausulam derogatoriam, adversus alia postea decernenda. Cap. unic. de excessib. Prelatorum. Et sic sub quacumque clausula generali minime derogata censentur, nisi de illis fiat expressa mentio, saltem sub illis verbis non obstante quacumque Constitutione, etiam à Concilio Generali edita: ut colligitur ex cap. ex parte, capite ultim. de capillis monachor. Sic Covarruv. 4. variar. cap. 16. num. 4. Pellizzar. num. 78. Sanchez lib. 3. de matrim. diff. 26. num. 7. Molina de justit. tractat. 2. disputatione 173. vers. occasione, Bassæus verb. privileg. 3. num. 3. Bonacina disputat. 1. quest. 3. punct. 8. num. 13. Pt. Petrus ab Angelis disput. 4. sect. 3. num. 2. 5. Palaus tract. 3. disput. 4. punct. 2. §. 4. num. 6. § Imo addendum judicamus, quod ut revocentur privilegia interta in Tridentino, vel ab ipso confirmata, non sufficiunt clausulae communes, & generales revocatoriae etiam cuiuscumque Concilij Generalis, nisi Tridentini specifica mentio fiat. Tum, ob magnam ejus Authoritatem. Tum etiam: quia Generale Concilium Novum, ut est Trident.

dentinum exacte cognoscit convenientiam, & inconvenientiam, rerum pro statu praesenti: & hoc cum maturo, & exacto examine Sapientissimorum Vitorum: ex quo habet majorem resistentiam pro futuris dispositionibus, quam alia Concilia Generalia antiqua, & sic indiget fortiori, & expensiore revocatione, quae est specifica, & individualis. Montesinus in manuscripto de paenitentia, disputat. 2. quest. 3. num. 1. Azor, part. 2. lib. 8. cap. 8. quest. 7. Sanch. supr. num. 7. Henriquez lib. 7. de indulg. cap. 26. num. 3. Bassus num. 3. Vivaldus cancellab. 3. p. cap. 12. num. 12. Salgado de retent. Bullar. part. 2. cap. 1. num. 62. Bosius sect. 1. Jubil. casu 10. numero 12. & 13. Zerola in praxi parte 2. verb. absolut. §. dico tertio. licet alij oppositum arbitrentur.

Quando constat de mente Pontificis per clausulas generales, dicta privilegia excepta empta revocantur.

42. Dictæ autem exceptiones intelligendæ sunt, nisi aliter constet de mente revocantis: si enim constaret Principem in Bullis, verbis generalibus: non obstantibus, &c. velle etiam dicta privilegia revocare rametis exemplia, vere revocata erunt: quia hæc, vel illa verba solum apponuntur ad denotandum ejus voluntatem: ergo quocumque modo hæc denotetur, etiamsi formulam communem non terret Princeps, privilegium revocabit. Unde sit, quod si revocatio fiat motu proprio, & ex certa scientia, vel ex plenitudine Potestatis, privilegia quomodocumque qualifica ta revocantur, (exceptis privilegiis, quæ in contractu oneroso fundantur, & idem est de illis, quæ jus tertii ledunt in re gravi acquisitum, &

possessum tempore à lege præscripto) quia istæ clausulæ, ut infra dicemus, denotant cognitionem saltem confusam, & voluntatem Pontificis revocantis, quod solum requiritur ad veram revocationem. Pellizzar. tract. 8. cap. 1. sect. 5. num. 58. Bassus verb. præ privilegium 3. num. 3. N. Pr. Petrus ab Angelis disp. 4. sect. 2. num. 39. Sanchez lib. 3. de matrimonio disp. 26. num. 7. Bonacina sup. num. 13. circa finem. Henriquez lib. 7. de indulgentiis cap. 26. num. 3. Palaus §. 3. num. 7. Qui inde bene infert quod dispensationes super impedimentis affinitatis, & consanguinitatis, quæ obtinentur à Pontifice, vel Sacra Pœnitentia sub illa clausula, non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ceterisque quibuscumque contrariis, validæ sint, licet non fiat expressa mentio Concilij Generalis: quia ex usu, & praxi constat Pontificem velle, pro illo casu speciali, dispositioni Generalis Concilij derogare.

43. Loquendo vero de revocatione tacita, quæ fit vel per legem, vel nova præ privilegium, aut alium actum contrarium præcedenti præ privilegio, statutum endum est, quod si novum præ privilegium, vel dispositio, quæ contraria vocet antiquo præ privilegio expediatur ex præscientia, & notitia prioris præ privilegij, gium antiquo derogatum manet, in ea tiquum? parte, qua novæ dispositioni est contrarium, ne dicamus Principem noviter aliquid disponentem, velle actum nullum efficere, quod de illo non est præsumendum. Sed hoc ut diximus intelligitur quando Princeps

cepit ex certa scientia prioris procedit: quia haec derogatio debet esse libera, & voluntaria, & sic ex cognitione derogantis procedere. Cap. cum nulli, de rescriptis, cap. 6. de Constitutionibus in 6. Et hoc solum in ea parte, qua illi est contrarium: quia si dispositio nova salvatur cum sola derogatione prioris privilegij quoad partem; tunc solum quoad illam, non quoad totum censemur antiquo privilegio derogatum; quia derogatio est odiosa, & sic quantum possibile est restringenda. Ut si a Te habente privilegium non solvendi tributum exigatur de mandato Principis tributum, judicandum est exigere pro illa vice dum taxat, vel pro illo anno: & sic quoad illam partem privilegio derogabitur; non tamen auferetur privilegium absolute; sed integrum relinquetur pro reliquis annis: Basil. lib. 8. de matrim. cap. 19. §. 2. num. 17. Bonac. disput. 1. quest. 3. punct. 8. numero 14. Bordon. resol. 52. numero 134. Portel. in dubiis Regul. verb. privileg. Revocatio, numero 14. Suarez lib. 8. de legibus cap. 38. num. 6. Palaus tract. 3. dispe. 4. punct. 21. §. 4. n. 8. Noster Pr. Petrus ab Angelis disputatione 4. sect. 2. num. 19. & 23. §. Sed difficile est, an presumenda sit talis Scientia in Principe, cum verba novae dispositionis, legis, aut privilegii nihil aliud continent, quam novam ordinacionem contrarium privilegio absque illius aliqua clausula derogatoria?

Quando 44. Ad quod dicimus: quod aut presumendum antiquum est insertum in Corpore juris, aut extra illud? Si Principe primum, manet illi derogatum, per

dispositionem illi contrarium, etiam si in ea non sit clausula revocatoria illius: quia non presumitur ignorare Principem ea, quae sunt inserta in Corpore Juris. Cap. I. de Constitutionibus in 6. Unde hoc ipso, quod legem statuat, vel privilegium concedat contrarium alteri, quod erat in Jure Communi, presumitur hoc velle revocare. Si secundum, lege universali illius mentionem non sufficiente non revocatur; quia non presumitur in Principe notitia illius specialis privilegij: quia est speciale, & privatum jus, quod non semper venit ad notitiam Principis. Cap. dicto 1. de Constitutionibus in 6. ibi: licet princeps presumatur scire ea, quae sunt Furi Communi, tamen ignorare potest jura, facta, & consuetudines privatas. Layman. lib. 1. tract. 4. cap. 23. num. 17. Bassaeus verb. privileg. 3. num. 4. Pellizzar. tractat. 3. cap. 5. sect. 5. num. 99. Bonac. §. 3. num. 15. Palaus §. 4. num. 10. Basil. numero 19. Suarez lib. 8. cap. 39. num. 2. Salas disputatione 17. sect. 14. nu. 74. Idem dicimus de privilegio novo, jam praesentem existenti contrarium, quod si antiquum sit insertum in Corpore Juris, manet ei derogatum per novum, in qua parte est illi contrarium, etiam in isto nulla illius fiat mentio, sive secundum sit speciale, sive generale: quia primum jam presumuntur a Principe legitum. Si vero primum sit extra Corpus Juris, non derogatur ei per sublequens, quia illius scientia in Principe non presumitur. Sic Autores citati.

PUNC-